juris sui naturalis, & in jus succedunt illi, quibus nunc subsunt & baptizari mandant, Laym. *num.* 10. Dicast. *num.* 84. Verj. *art.* 12.

305 §. 9. Puer quicumque morti proximus baptizari debet, etiam invitis parentibus, quia tum urget præceptum charitatis, & puer non subtrahitur dominio parentum per baptizantem, sed per ipsum periculum mortis, sic autem extracto licite confertur Baptismus maxime illi necessarius. Docet quidem Pignat. *t.* 5. *consult.* 14. *num.* 205. ex Concil Mediol. sub S. Carolo Borromæo habito, puerum infidelis tum tantum baptizari posse quando nulla est spes, quod possit supervivere, sed videtur sufficere periculum proximum mortis, maxime secundum dicenda *num.* 367.

306 §. 10. Si puer petat Baptismum contra voluntatem parentum, & dubitetur de pleno usu rationis in puero, si simul tum adsit periculum mortis, aut puer sit egressus septennium, aut parentes postea essent impediturі Baptismum, nunc autem videatur satis consultum illius constantiæ, posset statim baptizari, quia in dubio de duobus præceptis oppositis servandum est majus, divinum autem præceptum de Baptismo est majus, quam de non agendo contra jus parentum; Sot. Suar. Vasq. Laym. Dicast. *num.* 78. Schild. *t.* 6. *cap.* 2. Gob. *art.* 516. Si autem absint ejusmodi circumstantiæ, *S. Anton. Henriq. Azor.* & alii cum Dicast. *num.* 77. probabiliter dicunt non esse licitum baptizare: quia parentes sunt in possessione patriæ potestatis, maxime inquit Bonac. *de Sacram. d.* 2. *quæst.* 2. *p.* 6. si puer necdum compleverit septennium, tum enim non potest præsumi usus rationis. E contra *Sot. Layn.* aliique cum Dian. *p.* 7. *t.* 11. *Ref.* 40. dicunt licite posse baptizari, quia in dubio favendum est potius innocenti quam reo, puer autem est innocens, & parentes impie resistunt, neque universaliter verum est, quod in dubio semper sit melior conditio possidentis, sed tantum, ubi est per causas, sive simile jus, uti probare conatur Lugo *in Resp. Moral. lib.* 1. *dub.* 4. fuse discutiens hunc casum, hic autem non est par causa, nam parentes exponuntur soli periculo amittendæ patriæ potestatis, quod est quid leve, puer autem exponitur periculo æternæ salutis, quod est gravissimum: atque ideo concludit *Lugo* saltem puerum non debuisse reddi parentibus, sed asservari usque dum accedat plenus usus rationis, quod etiam suadent Suar. *de Sacram. d.* 25. *sect.* 3. *Dicast.* supra & alii.

307 *Q.* 54. *Si hæreticus petat infantem suum baptizari a Sacerdote Catholico, an hic licite baptizet?* Resp. Negant Suar. Con. Dicast. *d.* 2. *a num.* 109. & alii, quia infans ille exponitur evidenti periculo apostasiæ, non aliter ac infans infidelis, quem DD. passim dicunt non debere baptizari, si sit restituendus parentibus, quia nempe ob periculum perversionis fit irreverentia Sacramento & religioni. E contra Laym. *lib.* 5. *t.* 2. *cap.* 6. *num.* 12. Averſa *quæst.* 68. *sect.* 3. §. *Primo*, Arsd. *in resol. de hæreticis quæst.* 31. Gob. *t.* 2. *num.* 324. dicunt licite fieri, & esse praxim in Germania. Ratio est. 1. Quia hæresis apud multos est materialis tantum. 2. Quia multi testantur, quod vix tertia pars infantium perveniat ad annos discretionis, sicque periculum apostasiæ est incertum & remotum. 3. Quia multum confert ad conversionem ejusmodi puerorum, si postea audiant se catholice baptizatos esse. 4. Hoc etiam tali proli est aliunde utile, cum præter certam materiam & formam, adhibentur sacræ cæremoniæ & preces Ecclesiæ. 5. Denique eadem irreverentia contingit, etiamsi infans baptizetur ab acatholico, nam, etiam acatholicus confert verum Baptismum a Christo pro vera Ecclesia institutum, ergo. Hæc sententia videtur satis probabilis, uti etiam notavit Dian. *p.* 3. *t.* 4. *R.* 7.

Q. 55. *Si infidelis petat se vel infantem suum baptizari, an id licite fiat?* Resp.

308 §. 1. Infidelis adultus volens infidelis manere, baptizari non debet, quia caret dispositione requisita, nempe fide & attritione, & per hoc fieret gravis injuria Sacramento & religioni, gemma projiceretur ante porcum, ideoque communis omnium sententia est, neminem esse baptizandum, qui prius ad veram fidem non accesserit.

309 §. 2. *Sylv. Navv.* & alii putarunt infantes infidelium, si parentes petant, v. gr. ut ita liberentur a morbo vel infestatione dæmonis, licite baptizari, quia illis conveniunt aliquæ rationes *num.* 367. allatæ pro infantibus hæreticorum, sed communiter contradicunt alii cum Laym. Pignat. Dicast. *d.* 2. *num.* 111. Excipit Gob. *num.* 325. nisi parens infidelis esset mortem illaturus nolenti baptizare, nam secundum dicta *num.* 144. possunt dari circumstantiæ excusantes Ministrum, qui etiam indigno Sacramentum confert.

Q. 56. *Quid præterea dicendum sit in variis dubiis circa valorem suscepti Baptismi?* Resp. Præter dicta *a num.* 123. adde seqq.

310 §. 1. *De illo, qui natus est de Christianis parentibus, & inter Christianos est fideliter conversatus, tam violenter præsumitur, quod fuerit baptizatus, ut hæc præsumptio pro certitudine sit habenda, donec evidentissimis forsitan argumentis contrarium probaretur*, inquit Innoc. III. Cap. *Veniens, ult. de Presb. non bapt.* Si tamen alia occurrerent, quæ præsumptionem contrariam facerent, aut tollerent certitudinem moralem, (1) uti si infestaretur a dæmone, nec sciretur causa alia, peteretque instanter repeti in se baptismum, rebaptizari deberet sub conditione, Gob. *tom.* 2. *a num.* 183. De puero Barbaris erepto, vide dicta *n.* 125.

* (1) *Ut in caussa* Tarvisina Baptismi, *in qua post multas inquisitiones nullum vestigium reperire fuit non solum suscepti a quadam Laura Dolfini Baptismi, sed ne Matrimonii quidem assertorum ipsius parentum, vitaque, quem servabant Religionis. Quamobrem Sacra Congregatio* 4. *Martii* 1737. *huic dubio*, an Laura Dolfini baptizari deberet sub conditione? *respondit* T. 8. Resol. *p.* 55. affirmative, & secreto, & sine præjudicio validitatis Matrimonii, *quod ante plures annos contraxerat. Idem statuerat Sacra Congregatio* in Ripana 12. *Decemb.* 1733. T. 6. p. 180.

§. 2. Si certum sit unum e viginti non esse baptizatum, nesciatur autem quis ille sit, omnes debent sub conditione rebaptizari, quia potest prudenter dubitari de singulis, Lug. Dicast. Gob. *num.* 699. 311

§. 3. Si baptizans fuit perturbatus, ideoque dubitet, an aliquid essentiale omiserit, si unus adstantium, reliquis non contradicentibus, testetur hoc esse appositum, de cujus omissione dubitatur, nihil debet repeti; si testes discordent, aut unus contra alios testetur esse omissum, aut nullus testetur, repeti debet, quia prudenter dubitatur de valore, & unus ille testans esse omissum gignit dubium morale, Gob. *num.* 424. & 427. 312

§. 4. Qui alias non est scrupulosus nec hypochondriacus, sed prudens, & tunc magnis scrupulis ac longa inquietudine agitatur circa valorem sui Baptismi, hoc ipso rebaptizari potest sub conditione, quia videtur gravis causa & dubium prudens, ob exempla non baptizatorum, qui ita interne sunt agitati, Quintanadv. *tract.* 1. *sing.* 8. & alii cum Gob. *a num.* 446. ubi refert casus, in quibus etiam ex infestatione spectrorum judicatum sit, causam esse sufficientem. 313

§. 5. Si quis sit dubius de valore sui Baptismi dubio juris tantum, quia nempe DD. aliqui probabiliter affirmant, alii probabiliter negant Baptismum fuisse validum, Dicast. *d.* 1. *num.* 217. Gob. *a n.* 414. dicunt talem licite suscipere reliqua Sacramenta præter Ordinem & Matrimonium, quia est in possessione, quod sit Christianus, & reliqua illa Sacramenta suscipiendo non est periculum nocendi alicui tertio. Oppositum quoad omnia Sacramenta, videtur tenendum propter dicta *a num.* 105. quia non est licitum Sacramenta suscipienda exponere periculo nullitatis, cui re ipsa exponeret talis suscipiens. 314

§. 6. Sacerdos dubitans de valore sui Baptismi tenetur secundum dicta *num.* 126. ex charitate & justitia iterum baptizari, & iterum suscipere ex quadam convenientia omnes Ordines, etiam probabiliter Minores, Quintanad. *sing.* 10. Gob. *a num.* 432. Quid autem facere debeat, si ille multos confitentes audierit, aut Missas pro stipendio legerit; item ad quid teneantur pœnitentes ejus, si resciant de illius Baptismo dubitari, explicant Quintanadv. *sing.* 11. & Gob. *a num.* 439. & 441. dicemusque postea de Pœnitentia. 315

§. 7. Si dubium fiat de Baptismo Religiosi, baptizari debet a Parocho loci, iterumque sub conditione confirmari & ordinari; non est tamen opus, ut novitiatum repetat, quia est probatus, Sylv. *in resol. variis p.* 1. *v. Baptismus, cas.* 3. 316

§. 8. Si fiat mutatio sexus, v. gr. fœminæ in virum, non debet repeti Baptismus, sed tantum mutari nomen fœmininum in masculinum, uti dicetur *num.* 331. 317

Alii casus 24. circa dubium Baptismi videri possunt apud Gob. *a num.* 656. item apud Quint. *sing.* 1. casus de Parocho vel obstetrice, quæ dicit se per decem annos caruisse intentione baptizandi, ubi docet *Quintanad.* omnes & singulos esse rebaptizandos, non obstante quod forte probabile sit Deum supplere intentionem, ut ipse docet *sing.* 2.

Q. 57. *Quid dicendum sit de infantibus expositiis?* Resp. Probabilius videtur esse rebaptizandos sub conditione, etiamsi inveniantur cum appositо sale vel cum scheda testante de Baptismo; ita multi cum Quintan. *t.* 1. *sing.* 9. Schild. *t.* 2. *cap.* 2. Gob. *t.* 2. *n.* 397. Burgen. *Centur.* 1. *cas.* 94. Idem statuit Synodus Colonien. (2) sub Maximiliano Henrico pag. 59. dicens, quamvis sal adfuerit, rebaptizandos esse sub conditione, nisi certioribus testimoniis baptizatos esse comprobetur: Ratio est, quia Baptismus obstetricium merito censetur dubius, nisi sciatur eas esse probas & bene instructas, edicantque modum, quo baptizarint, ergo multo magis hic Baptismus censeri debet dubius, nam communiter confertur a matre, quæ forte nunquam vidit baptizari, nunquam didicit, nec præ pudore petere voluit, metuens tamen, ne proles forte moreretur, baptizavit, uti scivit. Deinde posset infans a Judæo esse expositus vel ab alio execrante Baptismum, uti recte notant *Sylv. & Mercerus* apud Platel. *p.* 5. *num.* 139. 318

* (2) *Quod & pluribus probat Lambert.* T. 1. *p.* 83. *& seqq.*
* *Sed audiamus Sacram Congregationem* T. 3. *p.* 2. 15. *Januarii* 1724. *Dubitatum fuerat*, quomodo se gerere deberet Parochus Sancti Spiritus in Saxin (*Romæ*) in collatione Baptismatis Infantibus, qui ad Archi-hospitale deferuntur, sive iidem habeant schedulam de Baptismo testantem, sive non habeant, & etiamsi ex colore, & cæteris corporis qualitatibus deprehendatur, eosdem esse constitutos in ætate sex, aut decem mensium, vel unius anni cum dimidio. *Respondit S. C.* esse baptizandos sub condicione in omnibus casibus expositis juxta institutionem, & institutio est, quod excipiatur a Baptismo sub conditione schedulæ, quæ haberet certitudinem.

Confer Benedictum XIV. de Synod. Diœc. lib. 7. cap. 6. num. 5. & 6.

Q. 58. *Quid dicendum sit de baptizatis ab obstetrice vel laico?* Resp. Seqq. 319

§. 1. Baptizatus ab obstetrice vel laico æque parum rebaptizari potest, quam baptizatus a Parocho, si post examinatam materiam, formam & intentionem, cum qua Baptismus est collatus, non sit prudens dubium de Baptismi valore, Sylv. *p.* 1. *v. Baptismus, cas.* 1. Dicast. *d.* 1. *num.* 178. (3) Ratio patet, quia non est satis potuisse errari, cum Parochus etiam errare poterit, sed debet error prudenter præsumi posse. *Nec refert*, quod forte in aliquibus Diœcesibus sit consuetudo rebaptizandi, approbantibus multis Auctoribus, ut testantur Gob. *t.* 2. *a num.* 171. & Arsd. *de Baptis. cap.* 2. §. 3. *num.* 7. Nam consuetudo illa fundatur in erroribus aliquando animadversis, de cætero consuetudo nihil potest immutare circa jus divinum, a quo pendet permissio, prohibitio, vel justio reiterandi Baptismum, Gob. *num.* 175.

* (3) *Et Lamb.* T. 1. Edict. p. 82. *& Bened. XIV.* de Synodo lib. 7. cap. 6. num. 4. *Vide dicenda paullo post* ad num. 322.

§. 2.

320 §. 2. Quisque licite sequitur statuta suæ Diœcesis circa rebaptizationem illius, qui ab obstetrice vel a laico est baptizatus, March. Gob. *num.* 171. Abstrahendo tamen ab ejusmodi statutis, plerique ab imperitis, & a mulieribus baptizati, licite rebaptizantur sub conditione, quia sæpe deprehensi sunt errores ab iis commissi, uti refert Gob. *a num.* 178.

321 §. 3. Quando obstetrix est integræ famæ, animosa, circumspecta, sæpius experta & probata semper egisse recte, tunc proles nequidem sub conditione est rebaptizanda, si illa asseveret eam a se esse legitime baptizatam, quia tunc non potest esse prudens dubium, Quintanad. Gob. *num.* 183. rebaptizare autem extra prudens dubium, quamvis adsit scrupulus levis, debet ordinarie censeri mortale, Hurt. Gob. *num.* 353.

322 §. 4. Baptizatus ab obstetrice venefica rebaptizari debet, quia merito est dubium, Gob. *num.* 402. & iterum *a num.* 983. In dubio, an fuerit venefica, putat Gob. *num.* 697. non esse rebaptizandum, quia in dubio non præsumitur delictum; sed videtur dicendum rebaptizandum esse, si dubium sit prudens, quia tunc etiam prudenter dubitatur de valore Baptismi.

323 *Q.* 59. *Quid dicendum sit de baptizatis ab hæretico Prædicante?* Resp. Hos omnes rebaptizandos esse docet *Quintanad.* aliique plures cum Dicast. *d.* 1. *num.* 181. quod Gob. *t.* 2. *num.* 392. dicit sibi videri certum quoad baptizatos a Prædicantibus Anglis vel Hollandis, eo quod constet nullam fere religionem jam diu fuisse in Anglia; in Hollandia autem numerari ad 80. & quis credat, inquit, apud hos non esse errores substantiales etiam circa Sacramenta? Ideoque Gob. *n.* 396. tandem defflectit in sententiam *Dicast.* De Anglis idem docet Sylv. *p.* 1. *v. Bapt. cas.* 3. Ratio potest esse, quia Prædicantes multi putant Baptismum non esse ad salutem necessarium, sed sufficere fidem parentum, ideoque negligant aliqua necessario requisita, aliqui utuntur aquis odoriferis, non curando, an sit elementaris, dummodo sit fluida; quandoque unus effundit aquam, dum Prædicans profert formam, vel ex cathedra legit Evangelium. Etiam metuendum est, ne careant intentione debita, nam, uti jam accipio per litteras a quodam Missionario, petunt quandoque, an parentes velint proles baptizari Catholice, an Lutheranè; item, inquit idem Missionarius, quivis baptizat, prout affluevit, vel sibi formulam fabricat, absque cura, dummodo in speciem verba proferat, quæ Baptismi collationem qualitercumque significent, & ita ex rituali suo dicunt multis locis: *Ego te baptizo in nomine Patris, + Filii, & Spiritus Sancti*, omisso, &, quam formam licet *num.* 25. cum communi dixerim valere, tamen Comitolus *lib.* 1. *quæst.* 7. negat valere, & Catholici malunt pro securitate addi *Patris, Filii &c.* prout habet forma a Christo nobis tradita Matth. 28. v. 29. Ex quibus colligo, si in quibusdam locis sint ita incuriі Prædicantes, nec sollicite observent ea, quæ Catholica Ecclesia requirit ad valorem Sacramenti, debere a talibus baptizatos sub conditione rebaptizari. (1)

* (1) *P. Matthias Hernandez Dominicanæ Familiæ petiit a Sacra Congregatione* I. an infantes domi in casu necessitatis baptizati, sint sub conditione rebaptizandi. II. An & in quibus casibus hæretici debeant sub conditione rebaptizari, si ad fidem Catholicam convertantur. *Porro S. G. an.* 1683. 27. Maii *respondit apud Lambert.* T. 4. *p.* 201. ad primam negative, nisi adsit dubium probabile invaliditatis. Ad secundum ut supra.
* Vide Benedictum XIV. *de Syn. Dioc. lib.* 7. *cap.* 6. *num.* 7.

324 *Q.* 60. *Quid observandum sit, si repetatur Baptismus?* Resp. Præter notata a *Busembaum* & relata *num.* 284. observanda sunt seqq. 1. Quando sub conditione repetitur Baptismus, probabile videtur, quod non sit obligatio confitendi, quia libertas est in possessione, certum enim est baptizandum non fuisse obligatum confiteri ante Baptismum, & supervenit dubium de Baptismo, ex quo sequeretur ea obligatio, possessionem autem certam non expugnat dubium superveniens. 2. Adultus, qui baptizatur, tenetur præmittere saltem attritionem, non quidem peccato originali, sed de actualibus mortalibus, si commiserit, Gob. *t.* 2. *num.* 404.

325 3. Baptismus, qui ob dubium sub conditione repetitur, secundum aliquos potest licite peragi omni loco, & a quocumque, etiam laico, eo quod Canones statuentes, ut sit Parochus vel Sacerdos, videantur tantum loqui de Baptismo absoluto: quidquid sit de hoc, melius est etiam in Baptismo, qui sub conditione repetitur, se accommodare usui communi, & adhibere saltem Sacerdotem, si potest, Gob. *num.* 405. imo Parochum ipsum, secundum dicta *num.* 376.

326 *Q.* 61. *An ille, qui moritur dubio baptizatus, sit sepeliendus in loco sacro?* Resp. De hoc aliisque ad sepulturam pertinentibus agemus *lib.* 7. quando de excommunicatione.

DUBIUM V.

De Cæremoniis Baptismi?

ARTICULUS I.

Quæ servanda circa Cæremonias baptizandi?

327 Resp. Cæremoniæ Baptismi petendæ sunt ex Agenda cujusque Ecclesiæ. Universim tamen circa eas servanda sequentia. I. Baptismum extra necessitatem absque peccato non posse conferri, nisi in aqua consecrata; quæ cum deest, hebetur formula brevis in quibusdam Agendis, ex tempore aliam consecrandi, pro casu necessitatis. Quod si etiam hac formula careas, adhiberi potest aqua communis benedicta. II. Baptismum solemnem non conferendum, nisi in templo, & loco ad id deputato, nisi filiis Regum & Principum: quibus adde filios Catholicorum, in locis hæreticis: interim quoad hoc, in magnatibus & nobilibus connivetur in multis locis, Laym. *lib.* 5. *t.* 2. *cap.* 8. *num.* 8. III. Infantes ex consuetudine deferendos ad Baptismum, circa diem octavum, nisi prius sit necesse, vel nisi sit gravis causa dilationis (v. g. quia Patrini sunt expectandi) in qua tamen non licet communiter, extra necessitatem, privatim baptizare, & postea adhibere solemnitates, sed præstat expectare aliquandiu, Laym. *cap.* 6. *num.* 8.

IV. Baptizanti non licet adhibere cæremonias aliquas, omissis aliis: quia vel fiet in Baptismo solemni, quod prohibet Trid. *sect.* 7. *cap.* 3. vel privato: sed in hoc prohibet Clementina unica, illas adhibere, nisi sit filius Regis aut Principis.

De Patrino tamen usus habet, ut & tunc adhiberi possit, etsi non sit necesse. Et multi putant adhibitum non contrahere cognationem spiritualem, nec vere Patrinum effici ut Sanch. Rodriq. contra Laym. & Suar. quorum tamen sententia videtur probabilior.

V. Cum in necessitate, vel aliam ob causam (nam ob gravem causam, v. gr. justum timorem infamiæ, aliquando licite fit) Baptismus sine cæremoniis est collatus, ea cessante illæ solemniter in templis sunt supplendæ. Quod tamen non est morris in hæreticis conversis, ne plebs putet, nos eorum Baptismum improbare, Laym. *cap.* 8. *num.* 10. Imo in aliis, omittere, seclusо contemptu, esse veniale, docet Possev. *de offic. Cur. cap.* 6. *num.* 33. Qui autem tenet more Patrini infantem, dum cæremoniæ supplentur, non contrahere cum eo cognationem spiritualem, Dian. *p.* 3. *t.* 4. *R.* 240. ex Pontio dicit esse probabile.

VI. Si Baptismus collatus deprehendatur fuisse invalidus, non ideo repetendæ sunt cæremoniæ.

ADDENDA.

Quæst. 62. *Quid agendum sit, si nolit vel obstetrix assistere, vel Parochus baptizare infantem, nisi mater manifestet Patrem?* 328

Resp. Sæpe expedit ad bonum commune, ut resciatur, quis sit Pater cujusque infantis, tum ut provideatur alimentationi & educationi illius, tum ut déterreatur quisque ab illicito concubitu: hinc in quibusdam Diœcesibus mandatur, a civili aut etiam ab Ecclesiastico Magistratu obstetricibus, ut non assistant, & Parochis, ut extra periculum mortis non baptizent prolem, nisi mater manifestet Patrem, qui etiam referri debet in librum baptismalem. In hoc itaque casu, si ita mandetur, vel alicubi sit consuetudo, tenetur mater sic interrogata manifestare Patrem: Alibi non tenetur nec debet, ne Patrem infamet, Gob. *t.* 2. *num.* 160. Sed ex illa præcise nominatione muliericulæ non potest certo credi hunc vel illum esse Patrem, facile enim posset Mater velle celare verum Patrem, & in alium conjicere tale crimen, unde Parochus communiter inscribere non debet, v. g. natus Titio Patre, sed sic, uti Mater dicit, Titio Patre. Si tamen alia signa credulitatis accedant, cogi potest sic nominatus ad alendam suo tempore prolem: quod si aliquis ex justa causa permittat se dici Parentem & pro tali inscribi, per se loquendo, non peccat, sed per accidens difficulter effugietur omne mendacium. De hoc tamen videri potest Gob. *in annotatione post num.* 163.

Q. 63. *Quid addendum circa nomen, quod in Baptismo imponitur?* Resp. Seqq. 329

§. 1. Non est quidem præceptum, est tamen pium monitum S. Pii V. & Pauli V. ut infantibus non imponantur nomina, nisi Sanctorum, pro quo multas congruentias affert *Rayn.* in libello de pietate erga particulares Sanctos *can.* 11. hinc non peccat, qui imponit nomen hominis etiam non beatificati. Non est tamen facile acquiescendum volenti imponere nomen ethnicum, quia est quædam offensio Christiani nominis, uti habet Catec. Rom. *De Bapt. cap.* 14. *num.* 3. Improbat etiam *Vasq. & Quintanad.* nomina antiqui testamenti, quia videtur denotari sanguis hebræus; sed quoad hæc facienda non est difficultas pro his partibus, in quibus passim usurpantur nomina Adami, Danielis, Jeremiæ, Tobiæ, Jobi, Davidis, Abrami, &c.

§. 2. Si non possit satis dignosci, an infans sit masculus, an fœmina, & videatur esse periculum mortis, omitti potest nomen, & dici, *creatura Dei, ego te baptizo &c.* Si autem infans putetur supervicturus, *Viv. & Capeav.* dicunt illi dandum esse nomen viri, quia in dubio præsumitur sexus masculinus, cum natura semper ad eum, utpote perfectiorem, tendat, alii putant dandum esse nomen fœminæ, quia natura deficiens solet harum plures procreare, Gob. *tract.* 2. *num.* 339. melius dicit imponendum viri & fœminæ, sicuti de facto multi viri vocantur, Petrus Maria &c. postea autem cum apparuerit, cujus sexus sit, nomen oppositi sexus poterit vel dimitti vel etiam retineri, nam constat in hac nostra Germania etiam masculis in Baptismo dari nomina, v. gr. Petrus Maria Joseph. 330

§. 3. Si sexus mutetur, v. gr. si quis ex fœmina fit vir, quod frequenter factum esse testantur Auctores apud Gob. *num.* 338. nomen e fœminino mutandum est in masculinum, vel contra v. g. vocando pro Petronilla Petrum, pro Joanne Joannam, ad quam mutationem non requiritur auctoritas Episcopi, uti vult *Sotus*, neque Superioris, ut vult *Sa*, sed fieri potest auctoritate privata, uti melius docent *Abl. Bonac.* & alii, cum nulla de hoc sit lex vel consuetudo, recte tamen notat Gob. *num.* 340. ad confusionem & errorem vitandum monendos esse Patrinos vel Parochum. Addit Dicast. *d.* 1. *num.* 154. nomen in Baptismo impositum posse propria auctoritate mutari, eo quod non videatur ullo jure prohiberi. De cætero, debet ordinarie nomen imponi secundum designationem Parentum, Gob. *num.* 342. 331

§. 4. Nulla ex nomine capi potest præsumptio de natura vel vitio alicujus, unde frivolum est dicere, v. g. de aliquo Petro, quod sit calidi capitis, de aliquo Juda, quod sit furax, per accidens enim est sic vocari, nec nomen impositum aliquid confert ad naturam, Gob. 343. contra alios Juristas. 332

§. 1. Baptismus tum dicitur solemnis, quando sit cum ritibus & cæremoniis, etiamsi fiat domi vel alio loco privato, nam licet locus sacer sit inter requisita ad solemnitatem, tamen reliqua sunt potiora, ideoque ab illis desumenda est denominatio, Gob. *t.* 2. *a num.* 484. Solemni itaque non opponitur privatus, sed tantum non solemnis, idest, factus sine plerisque & præcipuis ritibus seu cæremoniis ab Ecclesia præscriptis. 333

§. 2.

334 §. 2. Baptizare extra Ecclesiam sine necessitate est mortale, Gob. *num.* 491. *Nec obstat* 1. quod in Ecclesia non sit fons baptismalis, sed aqua aliter asservetur; *nam* præceptum non est principaliter propter fontem, sed propter Ecclesiam Sacramentorum administrationi & divinis peragendis deputatam, maxime pro Baptismo, per quem quis in Ecclesiam ingreditur. *Nec obstat* 2. quod sit in urbe hæretica, si id ab hæreticis permittatur; nam ideo tantum Auctores cum Busembaum excipiunt, ubi Catholici inter hæreticos degunt, quia infantes sine damno vel incommodo ad Ecclesiam deferri non possent, quo absente præceptum grave obligat, ut fiat in Ecclesia.

335 §. 3. Ut liceat privatim baptizare domi, satis est esse prudens dubium, conjecturam, timorem aut præsumptionem periculi ne infans moriatur, v. g. si obstetrix dicat esse periculum, Quintanad. Gob. *n.* 498. Signa autem periculi sunt varia, v. g. si infans sine fletu nascatur, nam tum non habet sensus vividos, alioquin egressus in aerem sentiret frigus, si mater difficulter sit enixa, tum enim violente propulsus est infans, si in utero ad quintum, sextum, aut ante septimum mensem prosiliat, signum est deficere nutritionem, & quando nascetur fore debilem, demique si nascatur octavo mense, nascitur mense periculosissimo, hinc tanto magis attendi debet, ut cito baptizetur, ita ex judicio Medicorum Quintanadv. & Gob. *num.* 499.

336 §. 4. Si infans nequeat deferri ad Ecclesiam sine periculo infamiæ parentum aliove damno gravi, potest domi solemniter baptizari, Jordan. Gob. *num.* 500.

337 §. 5. Si nobilis petat prolem suam domi baptizari, aut in Ecclesia, sed clam, cæremoniis & solemnitate reservatis in aliud tempus, quando aderunt amici, neutrum concedi potest, nisi pro pueris Regum vel Principum, ut hic asserit Busembaum, & ex Decreto Clementis V. evincit Silvius, *v. Baptismus sect.* 4. dicens utrumque esse mortale, si fiat, nisi alicubi prævaluisset consuetudo legitime præscripta. *Riccius* tamen & *Quintanad.* nomine Principum, quorum filius, nepotibus & pronepotibus permittitur Baptismus domi, intelligunt etiam Grandes Hispaniæ, Comites, Barones, Legatos Regum, *Jord.* universim omnes obtinentes jurisdictionem temporalem, hinc in quibusdam Diœcesibus, teste Gob. *num.* 402. permittitur omnibus Nobilibus, ut possint facere baptizari in sacello domestico. Quod hanc Archi-diœcesim Colonien sem attinet, interrogatus Vicarius Generalis anno 1700. respondit mihi absolute non licere Parochis baptizare in domibus Nobilium, attamen semper attendenda est consuetudo locorum, & temporum.

338 §. 6. Si licitum sit baptizare privatim, videntur adhibendæ cæremoniæ, quia absolute, extra solum casum necessitatis, prohibetur Baptismus sine cæremoniis, Sotus, Tolet. Castr. Con. Gob. *num.* 476. contra alios.

339 §. 7. Mortale est negligere cæremonias omnes, aut etiam unam notabilem, v. gr. unctionem chrismatis, quia talia tam studiose & toties præscribuntur, ut merito colligatur omissionem eorum esse grave peccatum. Nugnus, Gob. *num.* 469. Negligere autem ritus suæ Ecclesiæ, putant magnum veniale esse Chapeav. Tann. Gob. *num.* 470. nisi sit locus exemptus, in quo licitum est baptizare ritu Romano.

340 §. 8. Quando ex causa omissæ sunt cæremoniæ, has postea esse addendas in Ecclesia, & quidem sub mortali docet Averſa *num.* 71. *sect.* 1. quod videtur tenendum, quamdiu infans est parvus. Consentit Pignat. *t.* 7. *consult.* 59. si etiam adultus conversus sed fidem petat eas sibi fieri. Debent autem addi etiam exorcismi, quamvis baptizatus non amplius sit in peccato, Gob. *num.* 507.

341 §. 9. Si baptismus cum suis cæremoniis sit invalide collatus, S. Antonin. Reg. Castr. *t.* 19. *p.* 12. *n.* 24. dicunt, quando Baptismus publice repetitur, etiam repetendas esse cæremonias, quia accessorium sequitur principale, e contra probabiliter negant Suar. Henriq. Con. Bon. Averſ. & Busembaum supra, nisi sit alia alicubi consuetudo, quia cæremoniæ valent, etiam separatæ a Baptismo.

Quamdiu differri possit Baptismus infantis, dictum est *num.* 285.

Q. 65. *Quid circa Chrisma sit addendum?* Resp. Seqq.

342 §. 1. Si post diem Jovis sanctum sit baptizandus infans, & Pastor necdum acceperit novum chrisma vel oleum, *March.* suadet, ut præmittat alia de more & baptizet, postea vero suppleat unctiones, Gob. *tract.* 2. *num.* 511. dicit, si absit periculum, ut moriatur infans, posse differri totum Baptismum, si autem esset periculum, poterit antiquum chrisma adhibere, imo si in sua Diœcesi sit talis usus, poterit antiquo uti, donec novum accipiat.

343 §. 2. Si anno necdum finito advertat defecturum chrisma & oleum; effundat guttatim oleum olivarum, ita tamen, ut, quod infundatur, sit semper minus oleo confecrato, Gob. *num.* 512.

344 *Q.* 66. *Quæ sit significatio cæremoniarum Baptismi, & quæ auctoritas libri baptismalis?* Resp.

§. 1. De significatione cæremoniarum, quæ antecedunt, comitantur & sequuntur Baptismum, agunt fuse Bellarm. *hic a cap.* 25. & Castr. *tract.* 19. *p.* 12. brevius Sconville *in Catech. de bapt. a quæst.* 93. qui videri possunt.

345 §. 2. Liber baptismalis facit fidem in quovis tribunali: hinc Parochus circa annotationem in eo libro debet esse accuratus & observare sequentia. 1. Ut notet diem & horam nativitatis, si resciat, nam hoc serviet ad sciendam ætatem necessariam pro Ordinibus, jejunio, liberatione a tutela & curatela, pro professione religiosa, &c. 2. Ut distinguat Patrinos a testibus seu assistentibus pro honore. 3. Ut notet, an Baptismus fuerit factus in necessitate sine cæremoniis, an conditionatus tantum &c. nam secundum dicenda *a num.* 357. debet inde colligi, an cognatio cum hoc vel illo contracta sit necne. 4. Si baptizetur expositivus notet, ubi repertus sit, quot circiter dierum vel mensium, quinam aditerint. 5. Si baptizatus erat alienus, moneat Parochum proprium, ut suo libro inscribat omnia. 6. Si constet, semper addat, quod legitime sit natus ex his vel illis parentibus, si nesciantur parentes, notet ignoratos fuisse. 7. Sub fera vel claustro custodiat librum, ne a quovis inspiciatur. De cæremoniis Baptismi apud Græcos, videri potest Arcudius *lib. 1. cap.* 17. ubi *cap.* 16. notat Græcos uti & Latinos adhibere oleum Catechumenorum.

ARTICULUS II.

Qui Patrini, & quod eorum officium.

„ RESP. 1. Patrini sunt quasi patres spirituales, qui baptizatum de fonte suscipiunt in suam curam. Unde eorum officium est, baptizatum de rebus fidei instruere, orationem Dominicam & Symbolum docere, ad quod obligantur, si id ab aliis non fiat, Laym. *lib.* 5. *t.* 2. *cap.* 9. 346

„ Resp. II. Ut quis valide sit Patrinus, non certa ætas, sed requiritur. 1. Usus rationis. 2. Ut ipse sit baptizatus (quia non potest esse pater, qui ipse nondum sit natus) Et quidem, ut ejus „ Baptismus fuerit validus, quia accessorium sequitur principale. „ 3. Ut a parentibus vel Parocho ad hoc designatus sit, ad quod „ videtur sufficere, si etiam ultro se ingerens sit admissus, de„ signatos autem rite a parentibus Parochus non valide mutat, „ Dian. *p.* 9. *t.* 6. *R.* 50. 4. Ut in ipso Baptismo (quia non sufficit „ ut in solis cæremoniis) per se, vel procuratorem tangat, te„ neat, aut de manu baptizantis suscipiat. 5. Ut id non mate„ rialiter tantum, sed animo susceptoris, sive cum intentione „ id munus gerendi faciat, Laym. *cap.* 9. *num.* 2.

„ Resp. III. Valide quidem, sed illicite sunt Patrini. 1. Abbas „ & Monachus. Quo nomine non veniunt Mendicantes, etsi Laym. „ omnes claustrales comprehensos velit, & quoad Abbates, in „ multis locis consuetudo sit contraria. 2. Conjuges respectu conju„ gum, & parentes respectu filiorum, nisi sit necessitas. 3. Mori„ bus infames. 4. Apostatæ & hæretici qui nullo casu videntur ad„ vocandi, quia ea advocatio esset protestatio quasi falsæ religionis, „ cum nonnisi de falsa fide sint sponsuri, etsi Laym. *n.* 7. probabili„ ter dicat, posse subinde ob gravem causam admitti. Catholici ve„ ro, ob rationabilem causam, infantem hæretici, baptizante Præ„ dicante, suscipere possunt saltem in Germania, Laym. *num.* 6. „ 5. Plures quam duo, quia *Trid.* nonnisi unum, aut ad summum „ unum & unam permittit, propter cognationem spiritualem inde „ oriri solitam. Ideoque mandat Parochis sub pœna arbitrio Ordi„ narii infligenda, ut si plures se offerant, petat ab iis, ad quos „ spectat Patrinos designare, ut unum vel duos nominet eosque tan„ tum admittant, qui soli cognationem contrahant eorumque no„ mina in librum referant, eosque de contracta spirituali cognatio„ ne instruant, scilicet quod ea impediat dirimatque Matrimo„ nium, non quidem inter se, sed inter ipsos & baptizatum, ejus„ que patrem & matrem, sicut etiam inter baptizantem & bapti„ zatum, baptizatique patrem & matrem. Excipiunt tamen pa„ rentes, quando propriam prolem suscipiunt necessitate. Vid. „ Laym. *ll. infra citandis. Unde resolves:*

„ I. In privato Baptismo, ob necessitatem dato, pater non „ debet suscipere aut tenere tanquam Patrinus infantem, cum „ in hoc casu nulla sit patrini necessitas, ideoque si id vel tunc, „ vel etiam in Baptismo publico temere faciat (idem est, si „ prolem suam ipse baptizet) graviter peccat, & insuper contra„ hit in posteriore casu cognationem cum conjuge, atque ut do„ cet Sanch. *de Matr. lib.* 9. *d.* 26. & alii communiter privatur „ jure petendi debitum, quod tamen negant Kon. & Dian. *p.* 3. „ *t.* 4. *R.* 3. V. Bon. *de Matrim. quæst.* 3. *p.* 5. §. 2. Escob. *tract.* 7. „ E. 2. ubi citat Suar. negantem.

„ II. Si inter multos patrinos nulli certi a Parentibus aut in „ eorum defectu, a Parocho designentur qui aliis seclusis co„ gnationem contrahant, & sic multi simul ex ignorantia, vel „ Parochi negligentia levent, probabile est omnes contrahere „ cognationem (nisi tamen assistant tantum, & non tangant) „ V. Laym. *lib.* 5. *t.* 10. *p.* 4. *cap.* 8. & *t.* 2. *cap.* 9. *num.* 4. Dian. „ *p.* 9. *t.* 7. *Resol.* 5. ex *Suar. Merat. & Perez* dicit, eo casu nul„ lum contrahere cognationem.

„ III. Parochus graviter peccat, 1. Si ex negligentia frequen„ ter omittat nomina baptizatorum referre in librum, tum ob „ legem Trident. in re gravi, & sub pœna gravi, tum ob in„ commoda, & damna, inde sequentia, *Quintanad. t.* 2. *sect.* „ 11. 2. Si ejus culpa patrini plures adhibeantur, *Quint. loc.* „ *cit.* Ac licet *Perez & Serra*, apud Dian. *p.* 9. *t.* 7. *Resol.* 5. „ dicant esse probabile, quod tantum peccet venialiter, alii ta„ men mortalis eum damnant.

ADDENDA.

Quæst. 67. *Quid circa Patrinos & cognationem spiritualem sit præterea notandum?* Resp. Seqq. 347

§. 1. Patrini varie appellantur, nam vocantur a jure canonico fidejussores, a Dionysio Areopagita susceptores, a Tertull. sponsores, a S. August. Fidei Doctores, a Thom. Pædagogi in fide, a Concil. Parisiensi, Patroni.

§. 2. Parochus peccat graviter, si baptizet solemniter sine Patrino, quia adhibitio Patrini est una de præcipuis cæremoniis, Tann. Gob. *t.* 2. *n.* 522. Platel. *p.* 5. *num.* 145. contra *Possev.* qui dicit, si Parentes velint ipsimet instruere prolem esse veniale tantum. 348

§. 3. In Baptismo, qui sub aliqua conditione confertur, quamvis sit solemnis, Bon. Quint. Gob. *num.* 423. Gorm. *num.* 53. dicunt non esse opus Patrino, quia hoc videtur tantum præcipi pro Baptismo certo, & absoluto. 349

§. 4. Vel unus tantum, sive vir sive mulier, potest esse Patrinus aut Matrina, vel ad summum unus & una, uti expresse *Trid.* *sess.* 24. *de Reform. cap.* 2. & Synodus Colon. sub Maxim. Henrico *de Bapt. cap.* 8. §. 1. *pag.* 59. hinc licite non possunt duo ejusdem sexus suscipere eumdem infantem; neque in hoc potest dispensare Episcopus, quia est lex Superioris. Quod si adhibeantur, v. gr. duo viri, Bonac. & Averſa *quæst.* 67. *sect.* 3. §. *Adhuc*, probabiliter dicunt esse mortale, quamvis Sanch. *de Matr. lib.* 7. *d.* 57. *num.* 6. etiam probabiliter dicat esse veniale tantum, plures ramen possunt assistere veluti testes & ad majorem pompam, Gob. *a num.* 524. Hinc si plures a parentibus designati se ingerant, baptizans potest initio dissimulare, sed postea dicat satis esse, si unus, vel unus & una infantem tangat aut, si permittat omnes tangere, designet cum

cum aliquo signo externo, unum, vel unum & unam, quibus solis tradet infantem baptizatum, non autem aliis, & illos solos annotet esse Patrinos, reliquo. fuisse teste..

351 §. 5. Si unicus sit susceptor, Laym. vult. ut susceptor maris sit mas, & feminæ semina, uti statuit Conc. Nicen. Contradicunt Suar. Fill. Averſa, Gob. *n.* 531. dicentes marem posse suscipere feminam, & contra, quia jure novo *Trid.* dicitur, sive vir, sive mulier. Et ideo etiam Averſa *s.* 4. §. *ult.* & Pign. *t.* 7. *consult.* 93. *n.* 3. docent procuratorem pro viro Patrino absente posse esse mulierem, & contra. In his tamen quivis debet se accomodare consuetudini sue Diœceseos, consuetudo autem in his partibus stat pro Laym.

352 §. 6. Urbanus II. prohibet duos conjuges simul levare infantem, si tamen alicubi sit contraria consuetudo, fieri poterit, maxime cum Nav. Vivald. Sanch. *n.* 5. Tamb. *de Bapt. c.* 4. §. 2. *n.* 11. absolute putent hodie licere, ideoque Suar. March. Averſ. *s.* 3. & alii passim dicunt, illam constitutionem non esse usu receptam.

353 §. 7. Aliqui negant baptizantem posse esse Patrinum, quia videtur requiri distinctio baptizantis & Patrini, cum baptizans aliqua interroget, ad quæ respondere debet Patrinus. Nihilominus poterit hoc probabiliter fieri, si baptizans substituat sibi alium, qui nomine sua levet, hoc enim nullo jure prohibetur, Gob. *n.* 585.

354 §. 8. *Quintanadv.* putat nunc, per se loquendo, licere omnibus Religiosis & Monialibus esse Patrinos, & Matrinas, quamvis olim fuerit prohibitum, quia causa hoc prohibendi olim erat osculum, quod sibi dabant Compatres & Comatres, uti colligitur ex Cap. Monachi, De confecr. dist. 4. mos autem ille nunc cessavit. Probabilius tenent oppositum Marc. & Gob. *n.* 557. nam etiam inter causas fuit cura spiritualis, qua noluerunt onerari Religiosos Monachos, item occasiones egressuum vel consabulationum, quas præscindi voluerunt, hæ autem causæ semper manent.

355 §. 9. Mutus ordinarie non debet esse Patrinus, quia non potest infantem docere res fidei, Barb. Gob. *nu.* 555. Qui autem semel docuit, non tenetur sepius, si institutus obliviscatur, tale onus perpetuum non est sine expresso jure imponendum. Quod si puer esset filius hæretici, Patrinus specialiter teneretur instruere in vera fide, quia videt Parentes in illo officio deficere: Nullus tamen Patrinus tenetur alere puerum, quem e fonte levavit.

356 §. 10. Ante septennium admitti non debet aliquis, ut sit Patrinus, etiam ideo, quia ordinarie non posset baptizatum docere fidem post primam infantiam, unusquisque autem tenetur munus, ad quod obligatur, exercere, Can. *Vos ante omnia*, De confecr. dist. 4. *Opponunt* aliqui apud Pignat. *n.* 5. baptizatos inter fideles satis instrui a Parochis, & a Parentibus, *sed* hoc per accidens est, deberet enim saltem his deficientibus posse instruere, & ideo *Synodus Colon.* supra dicit convenire, ut Patrini sint saltem puberes ac sano christimate confirmati. Possunt tamen impuberes assistere honoris causa. Quod si impubes faciat requisita velut Patrinus, docent Sanch. *l.* 7. *d.* 61. aliique cum Pignat. *n.* 9. quod contrahat cognationem spiritualem, quia actus manet validus.

357 §. 11. Pater posset esse Patrinus filii sui illegitimi, unde, per se loquendo, non peccaret, qui id suaderet, in ordine ad Matrimonium cum Matre impediendum per cognationem spiritualem, Lugo *in Resp. mor. l.* 1. *dub.* 6. Gob. *n.* 568.

358 §. 12. Susceptio vel baptizatio propriæ prolis, etiam extra casum necessitatis, secundum multos non impedit usum Matrimonii contracti, quia hoc nullo jure legitur cautum, & quod fuit olim, videtur revocatum Cap. *Si vir*, de cognatione spirituali: neque verum esse putant, quidquid dirimit Matrimonium contrahendum, etiam impedire usum contracti, nisi ubi jus hoc ordinat. Hanc sententiam fatetur probabilem Sanch. *l.* 9. *d.* 26. tenet tamen oppositam, quia communem. Addit Gob. *n.* 569. si mater moriatur in partu, aut pater ante partum, parentum alterum superstitem posse esse Patrinum vel Matrinam propriæ prolis.

359 §. 13. Probabilius est, eum non contrahere cognationem, qui a parentibus, vel in horum defectu a Parocho non est designatus Patrinus, nam *Trid.* postulat esse designatum: ergo deficiente designatione non sequetur cognatio, Sanch. *l.* 7. *d.* 57. *n.* 8. & 12. Averſ. *s.* 3. §. *Quarto*. Gob. *a n.* 535. contra *Nav. Henriq. Castr.* & alios.

360 §. 14. Si plures mares & feminæ designentur, probabilius est illum & illam solum contrahere cognationem, non qui primi fuerunt designati, uti vult Tamb. *n.* 14. sed qui ex designatis primi tangunt infantem baptizatum, reliqui enim non videntur esse veri Patrini, cum primi expleverint totum officium, Suar. Sanch. *num.* 14. Si autem plures æque primo tangerent infantem, cum *Trid.* tantum prohibeat, & non irritet actum, hinc videtur probabilius contra Suar. & Averſam, omnes contrahere cognationem, quia est æqualis pro omnibus ratio, & ita decisum esse asserit Gallemar. *ad sess.* 24. *c.* 2. *Trid. de Ref. Matr.* Sanchez docent Pignat. *n.* 6. & 7. Sacram Congregationem declarasse, si incertum sit, quis ex pluribus, qui tetigerunt, fuerit designatus, aut quis primus tetigerit, omnes contraxisse.

361 §. 15. Si Baptismus non sit solemnis, & aliquis subeat officium Patrini, aliqui affirmant, alii negant, eum contrahere cognationem, uti notant Averſ. *s.* 3. §. *Secundo*, & Tamb. *c.* 4. §. 3. Sanchez vero *l.* 7. *d.* 62. *n.* 15. dicit ideo non contrahere, quia munus Patrini ab Ecclesia institutum est tantum pro solemnitate, ratione cujus tantum hæc contrahatur cognatio: e contra tamen videtur certum quod baptizans non solemniter contrahat cognationem, quia hæc causatur ratione Sacramenti, quod tunc confert, illi vero non contrahunt, qui assistunt solis cæremoniis, quæ postea in Ecclesia supplentur. Quintan. *t.* 1. *sing.* 18. Pignat. *n.* 4. afferens declarationem S. Congregationis. Et idem est de illo, qui assistit in Baptismo sub conditione repetito, saltem quamdiu non constat priorem Baptismum fuisse invalidum, Averſ. *s.* 4. §. *Tertio*.

§. 16. Si Patrini a Parentibus degsinati diu emaneant, & Parochus factus impatiens alium designet in patrinum, secundum Bejam *p.* 2. *cas.* 4. peccat mortaliter, quia facit contra jus parentum obtrudendo alium forte non gratum; vel cum quo nollent habere cognationem, quæ cum hoc videtur contrahi, quia sufficit designatio parentum vel Parochi, ut habet *Trid.* & notat Tamb. §. 2. *n.* 12. 362

§. 17. Ad cognationem contrahendam necesse est tangere baptizandum manu; saltem mediis vestibus vel fasciis, nec sufficit tangere uno tantum digito; si autem suscipiat ex fonte, debet suscipere e manibus baptizantis, & non tantum Patrini vel obstetricis, ita cum communi Av. *s.* 3. §. *Sexto*. Qui autem ita tenuit vel suscepit infantem, & voluit exercere illum actum velut cæremoniam ab Ecclesia præscriptam contrahit cognationem, quamvis nesciat illam inde oriri, quia resultat ex illo actu exercito per modum cæremoniæ sacræ, Averſ. *sess.* 4. §. *Septimo*, Tamb. §. 4. *n.* 4. Si tamen tenens haberet animum, quod nollet esse Patrinus, non contraheret, *Averſa*, *Tamb.* supra. Si autem quis susciperet filium Caji, putans esse filium Titii, probabile est cum Sanch. Tamb. Gob. contra Castr. Pont. & alios, quod non contrahat cognationem cum Cajo vel ejus Parentibus, quia revera non habuit intentionem suscipiendi Cajum: Si tamen voluisset suscipere hunc infantem, quicumque demum esset, contraxisset, uti recte Averſa, & hoc in dubio præsumi debet, inquit Gob. *n.* 537. 363

§. 18. Si Cajus levet infantem tanquam Procurator nomine Titii, Cajus non contrahit cognationem, quia non est vere Patrinus, nec ipse designatus est, nec etiam intentionem habet nomine suo levandi, Sanch. Averſ. *s.* 4. §. *Octavo*, Gob. *n.* 550. contra Sot. Tol. & alios. Putatque Sanch. *l.* 7. *d.* 59. *n.* 4. etiam Titium non contrahere, sicuti Sacerdos non contraheret, si baptizaret per Diaconum sibi subsitutum, sed Perez, Averſ. Castrop. *tr.* 19. *p.* 11. Tamb. *n.* 8. Gob. *n.* 546. probabilius dicunt Titium contrahere, sicque declaratum esse a S. Cong. (1) uti testantur Gallemart. *ad Trid. s.* 24. *c.* 2. *de Ref. Matr.* & Bas. Pontius *de Matr. l.* 7. *c.* 39. *n.* 10. Ratio autem est, quia secundum jura, potest quis medio Procuratore, quod per seipsum, & actio tangendi potest alteri committi, & ita Magnates semper solent per Procuratorem levare infantes, qui tamen judicio omnium sunt veri Patrini. Quod autem Sacerdos non contrahat cognationem, quando Diaconus baptizat ex ejus commissione, ratio est, quia Diaconus non baptizat nomine Sacerdotis, sed vel suo vel Christi nomine. 364

Objici potest adhuc ex Sanch. 1. Ad cognationem spiritualem contrahendam requiritur actio personalis tangentis. 2. Cognatio legalis non oritur nisi ex adoptione personali. 3. Similiter cognatio carnalis non oritur nisi ex actione personali: ergo nec spiritualis. 4. Nullus est textus significans cognationem spiritualem contrahi ratione Procuratoris: ergo. Resp. ad 1. Requiritur actio physice personalis, n. moraliter & imputative personalis, c. hæc autem ponitur per Procuratorem, qui tangit contactu physice suo, sed moraliter sui principalis. *Ad* 2. Hoc est aliquid speciale, quia lex vetat adoptionem, non vero suscepionem infantis fieri per alium. *Ad* 3. Actio tangendi potest alteri committi, non autem actio generandi. *Ad* 4. Hoc ipso, quod susceptio per Procuratorem permittatur ab Ecclesia, sufficienter deciditur cognationem illi annexam posse per eumdem Procuratorem contrahi.

* (1) *Nempe in una* Nullius 15. *Mart.* 1631. Sacra *&c.* censuit Procuratorem, qui nomine alterius suscepit, vel ad Con* firmationem tenuit, non contrahere cognationem sibi, sed man* danti. *Quod eadem Congr. 13. Sept.* 1721. T. 2. Thes. Resol. * *p.* 77. *Jegunta est in* Theatina Matrimonii.

§. 19. Si Titius, qui dederat Cajo commissionem levandi pro se, revocaret hanc suam commissionem, antequam Cajus etiam revocationis ignarus, levaret, Titius cognationem non contraheret, quia sicuti in Matrimonio, ita etiam in his actibus requiritur consensus perseverans, Bald. Felin. Sanch. *n.* 8. 365

20. Si communitas aliqua, v. g. Capitulum fiat Patrinus infantis, quem levet per Procuratorem, Sanch. *n.* 7. putat nullum e Canonis contrahere cognationem, sed contradicit *Abbas*, quia quando actus non potest convenire universitati, resolvitur in singulos. Utraque sententia est probabilis, sed prima videtur probabilior, cum singuli non sint Patrini, ne sint plures, quod vetat *Trid.* unde nec singuli tenebuntur infantem instruere, sed ad summum tenebitur Capitulum uni demandare, qui faciat nomine omnium. 366

§. 21. Si Titius absens & ignorans designetur Patrinus, poterit naturque Cajus pro Titio supplens, Cajus non contrahit cognationem, secundum ante dicta, neque etiam Titius, quia nec intentionem habuit, nec dedit commissionem, Sanchez Castropal. Gob. *num.* 550. 367

§. 22. Si fidelis baptizet prolem hominis infidelis, S. Anton. Silv. Henriq. Con. aliique multi cum Averſa *s.* 4. §. Quarto, docent fidelem contrahere cognationem respectu parentum infidelium, hos autem cognationem habituros, si baptizentur, quia Ecclesia sine distinctione & limitatione statuit cognationem inter tales personas: fed oppositum tenent Dur. Sot. Led. Reb. Pontius, Bon. aliique cum Sanch. *l.* 7. *d.* 60. Ratio est 1. quia Ecclesia nihil curat de illis, qui sunt foris extra Ecclesiam. 2. Quia alias talis cognatio statim oriretur utrinque, cum sit relatio mutua. 3. Et præcipue quia nulla de hoc inveniur lex, & multo minus de tali modo, quo postea resulturet cognatio ratione Baptismi præteriti; nihil autem tale asserendum est, si non inveniatur statutum positive in jure. 368

§. 23. Si infidelis baptizet aut levet infantem hominis fidelis, Palud. Toler. Rosel. aliique cum Averſa §. *Quinto*, dicunt, ut ante, contrahi cognationem in actu secundo ex parte hominis fidelis, & in actu primo ex parte infidelis: fed iterum 369

probabilius contradicunt *S. Th. Valent. Nav.* aliique §. præc. citati pro secunda sententia, ob rationes ibi datas.

370 *Q. 68. An Catholicus possit esse Patrinus infantis hæretici a Prædicante baptizandi?* R. Laym. Tann. Gob. *t. 2. n. 565. & Busemb.* supra absolute affirmant fieri posse ob piam & notabilem utilitatem, quia Patrinus per hoc tantum profitetur, quod puerum suscipiat in curam suam instruendum in vera fide, facitque saltem hanc cæremoniam catholice observari: Castr. F. Lugo, Tan. *t. 4. §. 2. n. 8.* id admittunt, si fiat ex gravi metu, & protestetur se omnia velle secundum morem Ecclesiæ Romanæ. Econtra Nav. Azor. Less. *in auct. v. Baptismus casu* 1. Verjuys *t. 6. art. 8.* negant unquam licere, tum quia multæ interrogationes dissonæ a catholica fide ab ipsis exiguntur, tum etiam quia est tacita approbatio ritus ipsorum. Itaque videtur distinguendum: nam si revera hæc ita exigantur, aut prudentum judicio censeatur approbari ritus acatholicus, patet non licere, cum hæc sint intrinsece mala; si autem ista absint, uti ordinarie videntur abesse in Germania, dicendum est licere.

371 *Q. 69. Quid addendum sit circa admissionem Patrini hæretici?* R. seqq.

§. 1. Peccat, qui rogat hæreticum, ut sit Patrinus catholici infantis, tum quia petit esse instructorem in fide, qualis hic & nunc esse non potest, nisi in fide mala; tum etiam quia petit, quod non potest ab hæretico fieri sine peccato, nam talis proxima & proprie dicta communicatio in rebus sacris est interdicta hæretico, Gob. *t. 2. n. 64.*

372 §. 2. Quamvis Parentes, secundum dicta *n. 350.* cogerentur infantem mittere, aut permittere baptizari a Prædicante, tamen addere debent patrinum Catholicum; tum quia si adhibeatur hæreticus, hic mortuis parentibus petet infantem educandum in suis erroribus, quod tenentur præcavere parentes; tum etiam ideo, quia baptizati ritu hæretico & levantibus solis patrinis hæreticis exponuntur periculo sequendi hæresim, nam per fraudem ipsis imponitur, quasi in Baptismo professi sint & jurarint fidem illam.

373 §. 3. Ubicumque & a quocumque baptizetur infans, Auctores apud Gob. *n. 559.* & cum Verj. *art. 9.* communissime docent admitti non posse patrinum hæreticum, tum quia hæreticus est incapax illius officii, tum quia proles objiceretur periculo perversionis, uti ante dictum est. Putat quidem Laym. licere in Germania, quando adest gravis causa vel necessitas; consentit *Castr.* si alioquin nasceretur gravis offensio, aut parentes faceret infantem deferri ad Prædicantem, sed adhuc contradicunt *Tann.* aliique communius, dicentes esse intrinsece malum. Duæ tamen præcise licitæ sunt: prima est Tann. & Gob. *n. 560.* ut baptizans in tali necessitate omittat omnia, quæ patrinum concernunt, & infantem baptizatum reddat obstetrici. Altera est aliorum in quibusdam urbibus acatholicis usurpata, ut baptizans, præter hæreticum, designet alium Catholicum ex voluntate parentum, qui puerum tangat assistente hæretico quasi ad honorem, & tum inscribat libro baptismali verum patrinum Catholicum: notet autem hæreticum fuisse tantum testem. Quod si nullum timeatur incommodum, melius est omittere omnino patrinum, quam adhibere hæreticum; quia præceptum adhibendi tum tantum obligat, quando potest haberi idoneus, Tamb. *c. 4. §. 2. n. 6.*

Denique Parochus baptizans utiliter facit, si astantibus breviter explicet significationem cæremoniarum. 2. Si moneat parentes, imprimis ne infantes faciant fecum in lecto cubare ante unum vel alterum annum; quia periculum est in somno opprimendi vel suffocandi: deinde ne committant improbis nutricibus, vel postea hæreticis Magistris; præterea prolibus adultioribus significent diem Baptismi, tum ut sciant ætatem suam, tum etiam ut illum diem celebrent, more Majorum. Baptizaturus autem ante omnia formet intentionem faciendi, quod Christus instituit, vel quod facit Ecclesia.

CAPUT II.

De Confirmatione.

374 ### DUBIUM I.

Quid sit, & quæ ejus materia & forma?

„ Resp. I. Confirmatio est unctio Chrismatis sub præscripta forma verborum, in fronte baptizati, ab Episcopo; qualis, „ ex Christi institutione, gratiæ augmentum & robur accipit.

„ Resp. II. Materia ejus remota essentialis est Chrisma, confectum ex balsamo & oleo olivarum, benedictum ab Episcopo.

„ Ita commun. Doct. *Unde resolves*

„ I. Non sufficit solum balsamum, ut voluit *Canus:* nec solum oleum, ut voluerunt Cajet. Sotus, Nav.

„ II. Etiam benedictio Episcopalis est de essentia, ut habet „ communis contra Cajet. ideoque nulla delegatione, sive Epi„ scopi, sive Papæ, simplex Sacerdos potest conficere chrisma, „ Con. *d. 72. art. 3. dub. 1. cap. 4.*

„ III. Perinde est ad substantiam Sacramenti, sive chrisma sit „ novum, sive vetus; licet graviter peccet, qui utitur alio, quam „ novo, idest, illo anno consecrato: In quem finem quotannis „ in die Cœnæ consecratur, veteri combusto.

„ Resp. III. Materia proxima, est unctio in fronte, per ma„ num Episcopi (unde etiam hoc Sacramentum, manus impo„ sitio dicitur a S. Luca *Act. 8.*) in formam Crucis facta: quæ o„ mnia sunt de necessitate Sacramenti, ut habet communis. *Un„ de resolves*

„ I. Etsi ex necessitate præcepti, unctio fieri debeat pollice „ manus dextræ; valida tamen esset, si fieret digito etiam sini„ stræ manus; quia vere fieret per impositionem manus Episco„ palis, ita *Prep.* & alii contra *Suar.* Peccabit tamen Episco„ pus graviter contra universalis Ecclesiæ morem; *V. Laym.* hic „ *c. 2.* & Escob. *t. 7. Ex. 3.* ubi docet probabile esse, non pecca„ re mortaliter.

„ II. Probabile est, requiri ad valorem Sacramenti, ut unctio „ fiat ab Episcopo immediate, nullo instrumento mediante. Ita „ *Fill.* & *Laym.* contra quosdam, quia debet fieri per impositio„ nem manus. Escob. *t. 7. E. 5.*

„ Resp. IV. Forma vera & necessaria, in Ecclesia latina est; „ *Signo* (ut habet Trid.) vel *Consigno* (ut habet S. Th.) *te „ signo Crucis, & confirmo te chrismate salutis, in nomine Pa„ tris &c.* In qua, utrum de essentia sit, ut utraque actio si„ gnandi & ungendi, expresse significetur, disputant Scholasti„ ci, Laym. & Fill. *t. 5. d. 10. Con. l. c. a. 3.* Dian. *R. 27.*

ADDENDA.

Quæst. 70. Quid præterea sit notandum circa materiam, & formam Confirmationis? R. seqq. 375

§. 1. Certum est, oleum pertinere ad materiam essentialem hujus Sacramenti: intelligitur autem oleum olivarum, uti cum *S. Th.* & aliis notat Averf. *q. 72. f. 3. §. Tertio.* Et quamvis probabilius sit, etiam balsamum esse partem essentialem materiæ, tamen sententia dicens requiri tantum ex præcepto, probabilis est, quam præter Caj. Sot. Nav. tenent Cov. Vivald. Vict. Valent. Zanard. & alii apud Dian. *p. 3. tr. 4. R. 23. & Averf. supra.* Ratio petitur ex *cap. Pastoralis.* De Sacram. non iterand. ubi Innoc. III. interrogatus de confirmato in folio oleo, dicit nihil esse iterandum, sed caute supplendum, quod incaute prætermissum fuerat. *Nec obstat*, quod Florent., dicat materiam esse Chrisma confectum ex oleo & balsamo, nam etiam dicit materiam Eucharistiæ esse vinum aqua mistum; item materiam Pœnitentiæ etiam esse satisfactionem, satis autem constat, quod non sint materia essentialis, hinc concludit *Dicast.* hic *nu. 29.* balsamum non requiri ad valorem sed tantum ex præcepto, non pure Ecclesiastico, sed divino Christi, quod colligimus ex antiqua traditione Ecclesiæ, & PP.

§. 2. Si haberi non posset Chrisma ex oleo & Balsamo, non 376 peccaret, qui in articulo mortis confirmaret aliquem solo oleo infirmorum, quia opinio eorum, qui dicunt sufficere solum oleum, secundum dicta, est probabilis: ergo in casu necessitatis licitum est secundum eam procedere, Gob. *in Exp. t. 2. n. 744.* & constat ex dictis a n. 194.

§. 3. Sufficit balsamum cujuscumque regionis (1) dummodo sit 377 in ea quantitate, ut det sui odorem, quamvis in singulis partibus olei non sit aliquid balsami. Con. Bonac. Gob. *n. 745.*

* (1) *Contra sentit Presbyter Michael Arreatus in disert. de*
* Opobalsami specie ad Sacrum Chrisma conficiendum requisita,
* *Neapoli recusa 1722. contenditque, ex tribus Opobalsami spe-*
* *ciebus, quæ ad nos ex America hodie deferuntur, Peruviana,*
* *Tolutana, & Brasilienfi, seu de Copaiba, secunda tantum,*
* *quæ in nucum Indicarum putaminibus in Europam advehitur,*
* *uti nos posse in Confirmationis Sacramento. Sed ejus rationes*
* *minus aptæ videntur.*

§. 4. Quamvis communior, & probabilior sententia sit cum 378 Platel. *p. 5. n. 253.* quod simplex Sacerdos, nequidem ex commissione Papæ, possit consecrare Chrisma pro Confirmatione, tamen Caj. Valent. Barb. Gob. supra aliique apud Averf. *sect. 2. §. Adhuc*, probabiliter contradicunt, si enim potest confirmare, cur non consecrare Chrisma ad confirmandum? (2)

* (2) *Neque desiderantur hujus concessionis exempla. Sic Eu-*
* *genius IV. Wadingo teste in* Annal. Min. Tom. 9. ad ann. 1400.,
* *Fabiano de Bachia Ord. Min. ad Indos profiscifcenti non solum*
* *chrismate confignandi fideles, sed etiam ipsum Chrisma consi-*
* *ciendi facultatem impertit. Sed vere fatendum est, rarissima es-*
* *se ejusmodi exempla, & infuetum fore, si hac etiam prærogativa*
* *Episcopalis Ordinis propria inferior presbyter exornaretur.*

§. 5. Probabilius videtur, quod Sacerdotes Episcopo necessa- 379 rii sint ad benedicendum Chrisma, nam in rituali Romano dicitur de illis, quod sint & testes & cooperatores, jubenturque ipsi post Episcopum insufflare, signare, osculari ampullam &c. non item Diaconi & Sub-Diaconi, qui vocantur ministri tantum & assistentes.

§. 6. Opinio Henriq. Vivald. & aliorum, qui putarunt, un- 380 ctionem fieri posse medio aliquo instrumento, non videtur probabilis, quamvis probabilem agnoscere videatur Dicast. *n. 151.* nam partialis materia Confirmationis videtur esse impositio manus Episcopalis, per quam solam initio ab Apostolis collatam Confirmationem docent S. Th. Scot. Gabr. Sot. Suar. Dicast. *n. 66.* aliique apud Averfam *f. 1. §. Tertio*, contra *Bellarm.* & alios. *Nec obstat*, quod Can. *Si quis suadente diabolo*, dicatur esse manus injectio, si alium fuste verberem, *nam* respectu illius Canonis etiam dicor injicere manum, si Clericum petam lapide vel confpuam: ergo patet ampliore modo ibi sumi, uti recte Averfa *f. 3. §. Ad.* ubi addit, si Episcopus laboraret pollice dextræ manus, ungere posse alio digito. Addunt Nugn. Dian. Dic. *n. 140.* non satis constare quod mortaliter peccaret Episcopus, si absque causa uteretur alio digito, quam pollice dextræ.

§. 7. Pro explicandis variis Canonibus Conciliorum & dictis 381 SS. PP. notandum est cum Gorm. *hic n. 1.* varias ab initio Ecclesiæ fuisse manuum impositiones. 1. Erat curativa, de qua *Marci ult. Super ægros manus imponent, & bene habebunt.* 2. Reconciliativa, cum qua dabatur absolutio sacramentalis pœnitentibus, præfertim publicis. 3. Ordinativa, per quam ordinabantur Ministri Ecclesiæ. 4. Confirmativa, per quam conferebatur hoc Sacramentum Confirmationis. Similiter variæ fuerunt unctiones. 1. Erat Altarium, Calicum, & aliorum pro usu Ecclesiæ. 2. Baptizatorum in vertice. 3. Exorcizandorum ad expellendum dæmonem, 4. Ordinandorum in vertice & digitis. 5. Moribundorum, quæ est extrema unctio. *6.* Confirmandorum, de qua hic agimus.

§. 8. Per formam Confirmationis apud Latinos significari de- 382 bent, saltem ex præcepto. 1. Persona confirmantis, saltem implicite. 2. Actus, tam signandi per formam Crucis, quam ungendi per sacrum Chrisma. 3. Persona confirmandi. 4. Unitas divinæ essentiæ. 5. Trinitas personarum, Dicast. *a n. 74.* Averfa *f. 4. §. Secundo*, & rationem dat S. Th. *q. 72. a. 4.* cur significari debeat unitas essentiæ. Trinitas personarum & Crucis signum, quia cum Confirmatio sit ad plenitudinem roboris fidei in Baptismo acceptæ, per hanc debuerunt iterum præcipua illa Mysteria inculcari; itemque præferri Crucis signum, in quo Christus triumphavit, velut prima tessera & insigne Christianorum, nam baptizati, per characterem hujus Sacramenti specialiter consignantur in milites Christi, cum per Baptismum sint tantum domestici, sive Ecclesiæ filii. Videri possunt hæc fusius apud Suar. *d. 33. f. 5.* & breviter apud Dian. *p. 3. tr. 4. R. 27.*

383 §. 9. Forma apud Græcos est, *Signaculum donationis Spiritus Sancti*, omisso verbo, pro more Græcorum, & sensus est, hoc signo donatur munera Spiritus Sancti, uti late Arcud. *l. 2. c.*
384 *6.* qui *c. 7.* etiam fuse probat, hanc formam esse validam, & continere omnia, quæ requiruntur ad essentiam; Quod etiam declaravit Urbanus VIII. apud Illf. *de Sacr. n. 7.* tenentque etiam alii, quos refert Illf. *de Confirmatione n. 41.* Ibidem ostendit *Arcudius*, quamvis Græci ungant etiam oculos, nares, os, aures, pectus, manus, pedes, tamen ex eorum mente opus non esse ungere nisi frontem. Idem Arcud. *c. 1.* ostendit hoc Sacramentum a SS. PP. aliquando vocatum esse impositionem manuum: Illius autem veritatem probat c. 3. ex Scriptura; & c. 4. ex SS. PP. c. 5. ex eisdem PP. evincit materiam ejus esse ex oleo & balsamo. Quod autem characterem imprimat, ostendit c. 17. Denique quod iterabile non sit, probat c. 18. & seq. Atque inde recte infertur, si confirmatus moreretur, ac a mortuis suscitaretur, non esse denuo confirmandum, uti nec denuo baptizandus vel ordinandus esset, quia anima retinuisset characteres illos; aliud tamen est de Matrimonio cum uxore sua, quod iterum contrahi deberet, quia omnino destisset uti dicetur suo loco.

De mutationibus substantialibus vel accidentalibus materiæ aut formæ Confirmationis, videri possunt dicta a n. 18. 21. 23. 29. 44. Quandonam autem sit institutum hoc Sacramentum dictum est n. 3.

DUBIUM II.

Quis Minister, & quod subjectum?

„ Resp. I. Minister ordinarius valida Confirmationis est so„ lus & omnis Episcopus, etiam excommunicatus vel hæ„ reticus: ex commissione autem, vel delegatione pontificia, „ etiam simplex Sacerdos. Est communis. V. Laym. *l. 5. t. 3. c. 6. Bon. t. 1. d. 2. p. 2. Unde resolves*

„ I. Etsi Episcopus graviter peccet, si vel in aliena diœcesi, „ vel sibi non subditos confirmet sine proprii Episcopi consen„ su, saltem tacito, propter defectum jurisdictionis, valida ta„ men est Confirmatio, quia ista non requiritur necessitate Sacra„ menti, sed præcepti tantum.

„ II. Excusatur a peccato Episcopus, si ex alia diœcesi ac„ currens confirmet, quia præsumitur tacitus consensus alterius „ Episcopi, cui id gratum esse censetur: præsertim si consuetu„ dine ita receptum sit, vel a proprio ægre confirmari possit. „ Ita contra Bon. *d. 2. de Sacr.* docent Tann. *in 3. p. d. 4. dub. 3.* „ Sa, *V. Confirmatio*, & alii.

„ III. Peccat graviter Episcopus, si longo tempore non con„ firmet, quia subditos ingenti bono privat.

„ Resp. II. Valide confirmantur omnes, & soli baptizati non„ dum confirmati: Ratio est, tum ex illo Act. 2. *Replevit to„ tam domum:* tum ex usu & traditione Ecclesiæ: tum quia „ omnes indigent ejus effectu, & sunt capaces. Licite vero „ confirmantur iidem, qui valide, dummodo constet non pone„ re obicem, sive Sacramento, sive ejus effectui. Ratio patet „ ex dictis. *Unde resolves*

„ I. Etiam infantes, & rationis impotes, valide hoc Sacra„ mentum suscipiunt.

„ II. Etsi quoad infantes, consultius sit, differre usque ad ra„ tionis usum; tum ob reverentiam Sacramenti, tum ob pericu„ lum iterationis, tum ob Ecclesiæ usum: nihilominus ob ratio„ bilem causam etiam ante iis licite datur, v. g. si timeatur diutur„ na absentia Episcopi, vel hic ad ista loca raro veniat; item si in„ fans sit in periculo mortis (in quo quidam dicunt debere dari) „ denique si sit filius Principis. Laym. *l. c.* Fill. *tr. 3. c. 2.*

„ III. Etiam perpetuo amentes (præsertim si aliquando u„ sum rationis habuerint) licite confirmantur, etsi per accidens „ nunquam sint spiritualiter pugnaturi. Ita Suar. Fill. Laym. *l. c.* Con. *q. 72. a. 8. n. 87.*

ADDENDA.

385 *Quæst. 71. Quid præterea notandum sit circa Ministrum, & Subjectum Confirmationis?* R. seqq.

§. 1. Quamvis aliquibus Abbatibus fuerit concessa potestas exercendi omnia Pontificalia, excepta tantum collatione Ordinum, consecratione Altarium & Ecclesiæ, tamen declaravit Gregor. XIII. apud Lug. *in Resp. mor. l. 1. d. 7.* non comprehendi facultatem confirmandi, Gob. *tr. 2. n. 750.* Potestque etiam videri Arcudius *l. 2. a. c. 11. usque ad 17.* ubi contra Photium & aliquos Græcos probat solum Episcopum esse Ministrum ordinarium, Presbyterum vero esse tantum extraordinarium. (1)

* (1) *Vide T. 2.* Thef. Refolut. *S. C. p. 188. & T. 6. p. 13. ubi*
* *hic ipse Authoris nostri locus citatur. Confer etiam Benedictum*
* *XIV. de* Syn. Diœc. lib. 7. c. 7.

386 §. 2. Dicendum est contra *Ledesm.* quod solus Papa possit simplici Sacerdoti committere collationem Confirmationis, Averl. *q. 72. f. 5. §. Et ex his*, Castr. *tr. 20. p. 9. n. 4.* Elique falsum illud principium, quod Episcopus possit, etiam in extraordinariis, totum hoc pro sua Diœcesi, quod potest Papa pro tota Ecclesia, præsertim si vera est sententia communior, quæ dicit Episcopos habere jurisdictionem & potestatem suam, a Christo quidem, sed mediate, per Papam. (2)

* (2) *Adi Benedictum XIV.* de Syn. Diœc. lib. 7. c. 8. n. 3.
* & seqq.

387 §. 3. Episcopus venialiter peccat, si confirmet necdum ipse confirmatus; confirmat tamen valide, quia hæc potestas non fundatur in Sacramento vel charactere Confirmationis, sed Ordinis *Theoh. a P. Zach. locupl.* Tom. II.

Episcopalis, ideoque debet Episcopus esse consecratus, Dian. *in Comp. v. Confirmatio n. 13.* Gob. *n. 751.*

§. 4. Episcopus tenetur suis expensis circumire ad confirman- 388
dum, nisi longa & rationabilis consuetudo fecerit jus exigendi illas expensas, Gob. *n. 752.* Quod si ad octo vel decem annos differat circumire, & ministrare hoc Sacramentum, peccat graviter, nisi excuset moralis impossibilitas; *Nec obstat*, quod qui omittit suscipere, non peccet, *nam* etiam fidelis omittens sæpius confiteri vel communicare per annum non peccat, & tamen mortaliter peccat Parochus nolens eis in his ministrare: ergo similiter Episcopus. Et ratio utriusque est, quia ad hoc tenetur ex officio & stipendio, Dicast. *n. 141.* Si tamen adsit rationabilis causa omittendi, non est damnandus, qui ad tres vel plures annos differt. Paxjord. Gob. *n. 753.*

§. 5. *Nugnus* putat Episcopum peccare mortaliter, si confir- 389
met exra Ecclesiam, sed merito a mortali excusant Palud. Suar. Præpos. Bonac. Dian. apud Averfa *f. 3. §. Quinto.* Imo Dicast. *n. 148.* absolute dicit Confirmationem conferri posse extra Ecclesiam. Nec opus est, ut confirmans vel confirmandus sit jejunus, nam *cap. ut jejuni, de Consecr. dist. 5.* id statuens solum habet vim consilii, estque jam abrogatum, Averf. Gob. *n. 769.* Habetque etiam usus, ut Confirmatio detur, etiamsi sit dies festalis: mos autem dandi a prandio improbatur ab aliquibus, sed si justa causa adsit improbari non debet, saltem si collatio Confirmationis mane incepta continuari potest in longum tempus post prandium, si adsit magnus numerus confirmandorum.

§. 6. Si commode possint, debent Episcopi confirmare etiam 390
in carcere illos, qui educendi sunt ad supplicium, si petant; item infantes jam morituros, S. Th. S. Bonav. Dicast. *nu. 9.* Gob. *n. 760. 765. 768.* (3) Imo Bonac. & Quintanadv. citans plures apud Gob. *n. 771.* dicit mortaliter peccare Episcopos, si moribundum vel suspendendum petentem non confirment, sed Escob. F. Lug. *de Sacr. lib. 3. cap. 3.* & alii probabilius negant esse mortale, imo nullum peccatum est cum quia communiter excusat incommoditas talibus ministrandi hoc Sacramentum cum solemnitate debita, tum etiam quia jam non est consuetudo, ut fiat.

* (3) *Et Benedictus XIV.* de Syn. Diœc. lib. 7. c. 10. n. 5. &
* seq. *Alia insuper præter mortis periculum adesse potest justa caus-*
* *sa, ob quam pueris nondum usu rationis præditis ministretur*
* *Confirmationis Sacramentum, ut notarunt Patres quinti Medio-*
* *lanensis Concilii* part. 1.

§. 7. Etiam illos perpetuo amentes, qui nunquam rationis ha- 391
buerunt, posse confirmari, docent Suar. Henr. Laym. Con. Dicast. *n. 92.* contra Sotum Valent. Merat. sed attendi debet consuetudo, quam tamen aliqui dicunt non obligare, si alicubi sint non confirmandi, quia hoc pendet a libera voluntate Episcoporum. Pro infantibus, melius est expectare usum rationis: in locis tamen Missionum, & inter hæreticos, quo rarius veniunt Episcopi, convenienter confertur etiam infantibus, Verjuys *tr. 17.* nam & Græci, teste Arcud. *l. 1. c. 13.* statim post Baptismum infantibus confirmant Confirmationem.

§. 8. Si quis afferat dimissoriales ex alia diœcesi pro Ordini- 392
bus, vel prima tonsura hic suscipienda, Episcopus noster licite eum confirmat, quia eum Confirmatio prærequiratur, etiam ad hanc confertur consentire Episcopus dimittens, Henr. Zambr. Laym. Dian. *p. 3. t. 4. R. 24.* Dicast. *n. 170.* contra Bonac. *de Sac. d. 2. p. 2.* Quod si ad accipiendam Confirmationem conveniat ex aliis Diœcesibus sine speciali licentia, Bon. *n. 20.* Dicast. *a n. 128.* dicunt eos non posse confirmari ab Episcopo alieno, quia non habet jurisdictionem in non subditos, sed recte contradicunt Henriq. Præpos. Laym. Barb. Tann. Cas. Sa, Averf. *5. §. Quinto*, Burg. *cent. 3. cas. 99.* Delb. *de Imm. Eccl. c. 11. dub. 1. f. 2. n. 20.* idque fieri posse sine ullo scrupulo, docet Dian. *p. 4. t. 4. R. 50.* & Steph. *t. 5. d. 3. n. 1.* quia hoc ratum, & gratum est aliis Episcopis, uti probat praxis.

§. 9. Dubitans, an sit confirmatus, aut an recte petere potest 393
confirmari sub conditione, *si non est confirmatus*, requiritur tamen majus dubium, quam pro Baptismo, quia confirmatio non est ita necessaria, Nugn. Bardi, Schil. *t. 6. c. 3.* Gob. *n. 763.*

DUBIUM III.

Quæ confirmationis necessitas, & cæremoniæ?

„ Resp. I. Non est necessaria ad salutem necessitate medii, 394
„ neque, per se, præcepti. Est communis S. Th. & alio„ rum, contra Scot. & Silv. Ratio est, tum quia Ecclesia non „ urget ejus susceptionem ullis pœnis; tum quia nec ex Scriptu„ ra, nec traditione, neque sine auctoritate Sacramenti, tale „ præceptum colligitur: Et Canones qui in contrarium affe„ runtur, satis explicantur de necessitate ad melius esse.

„ Dixi, *per se*, quia per accidens aliquando potest esse ne„ cessaria ad salutem, ex præcepto charitatis sui, vel proximi, „ vel alio, v. g. ad cavendum scandalum; vel ratione conscien„ tiæ, qua quis valide metuit, ne in tormentis deficiat sine hoc „ Sacramento. *Unde resolves*

„ I. Negligere hoc Sacramentum, secluso scandalo, & con„ temptu, non est mortale, Suar. Laym. *l. 5. t. 3. c. 5.* Bonac. „ *d. 1. q. 1. p. 2.* ubi ex aliis multis docent, nullum esse præce„ ptum illud suscipiendi.

„ II. Etsi omissio ex contemptu, v. g. si quis id nihili fa„ ciat, aut puerile, aut vile habeat, sit mortalis, talis tamen „ non censetur esse, cum quis ejus oblatam occasionem, quam „ postea non facilem habiturus est, negligit. Ita communiter „ contra Silv. *v. Confirm.* & Tol. *l. 2. c. 4.*

„ III. Præceptum, quod habetur in Trid. *sess. 23. c. 4. de Ref.* non „ ligat omnes, cum sit hypotheticum, sed tantum ordinandos, „ vel initiandos prima tonsura. Cujus omissionem non esse morta„ lem, contra Tann. docent Henriq. Valent. Suar. *d. 38. f. 1.* & Nav.